

РЕШЕНИЕ

№ 36973

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6042** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на В. Ю. Л., гражданин на Р. Федерация, роден на 19. 10. 1987 г., със съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. Ш., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България на първи секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в П. – Черна Гора, по заявление № 24000106 от 31. 05. 2024 г.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че оспорения отказ е немотивиран, като не са ясни причините, поради които е отказано издаването на виза. Не са спазени изискванията за форма на акта, както и че същият не е съобразен с представените доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разноските по делото.

Ответникът - първи секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в П. – Черна Гора, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Жалбоподателят В. Ю. Л., гражданин на Р. Федерация, роден на 19. 10. 1987 г., е подал на 31. 05. 2025 г. искане в посолството на Република България в П. – Черна Гора, за получаване на виза за краткосрочно пребиваване в Република България. Като цел на пътуването е посочено – търговски представител на регистрирано в БТПП търговско представителство на чуждестранно юридическо лице.

На 20. 02. 2025 г. Л. получила отказ за издаване на виза /стр. 46/ по образец, като в основанието за

отказа е посочено – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, като е посочена и допълнителна забележка – апликантът не е влизал в Република България през последните 10 години. Не е ясна целта за получаване на разрешение за пребиваване точно в Република България. От събраните факти и обстоятелства е видно, че целта на апликанта е получаване на пребиваване по облекчената процедура на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

С жалба от 06. 03. 2025 г. по описа на АССГ, жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят В. Ю. Л., гражданин на Р. Федерация, роден на 19. 10. 1987 г., е кандидатствала за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от ЗКС В. Д., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 22 / 14. 01. 2021 г. и Заповед № 4 / 16. 01. 2025 г. /стр. 67/ на посланика на Република България в П. и Заповед № 95-00-26 / 16. 01. 2025 г. на министъра на външните работи (стр. 69), поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган. Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D”, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, като представител на чуждестранно юридическо лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. На основание чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ, отказът е обусловен, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване.

В конкретни случаи обаче, е постановен отказ по искането за издаване на виза на чужденеца, но без яснота, какво е прието от административния орган и коя точно от двете хипотези е налице. В случая не става ясно какви съмнения има относно целта на чужденеца, доколкото същата е ясно посочена, като търговски представител на чуждестранно лице, като няма никакви изложени мотиви относно истинността на изложените от чужденеца изявления.

Направената допълнителна забележка, също не може да се приеме за посочване на никакви мотиви, тъй като същата въвежда нови изисквания, каквито няма посочени в закона.

Съдът намира, тези изводи на административния орган за неправилни и незаконосъобразни.

Съгласно чл.30, ал.3 от НУРИВОВР, консулските длъжностни лица издават или отказват

издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Видно от писмо рег. № М-10326 / 07. 10. 2025 г. (стр. 21) ДАНС не е изразявала становище по заявлението за издаване на виза на Л. и няма изготвени документи, което само по себе си е нарушение на горепосочената норма, която изисква мотивирано становище и от тази агенция.

Във връзка с извършената съгласувателна процедура, по делото е представено (стр. 25) писмо рег. № УРИ 5382р-5247 / 08. 08. 2024 г. на началник сектор „Миграция“ при ОД на МВР Б., с което е изразено отрицателно становище. Посочено е, че апликантът няма влизане в страната през последните 10 години, не е ясна целта за получаване на разрешение за пребиваване точно в Република България. Не е представено свидетелство за съдимост от Черна Гора, предвид пребиваването на лицето в тази страна. Счита се, че се цели получаване на пребиваване по облекчената процедура на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ с цел пътуване в Шенген.

Съдът намира така изложените доводи от Дирекция „Миграция“ и на които се е позовал административния орган, за напълно погрешни и същите не намират опора в закона.

Никъде в закона няма изискване апликанта да е пребивавал преди това в Република България, още повече, че винаги има първи път, за посещение в дадена страна. В същото време, целта за пребиваване е ясно изразена и това е търговско представителство на регистрирано в България чуждестранно юридическо лице. В същото време от страна на жалбоподателя са представени достатъчно доказателства, както за уредено жилище, така и във връзка с дейността на търговско представителство. В тази връзка, административния орган не сочи за никакви съмнения относно търговското представителство и неговата дейност, а само с целта на посещението, което е абсурдно.

Твърденията, че няма представено свидетелство за съдимост от Черна Гора, не отговаря на действителността, тъй като има представено (стр. 47 на гърба от дело № 3023/ 25г.) такова по преписката изпратена от административния орган. Действително, същото няма превод на български език, но в случая и няма такова изискване за пред органа, като същественото е, че се твърди, че такова въобще няма представено, което не е така.

Изложените накрая мотиви, че се цели получаване на пребиваване по облекчената процедура на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ с цел пътуване в Шенген, са несъстоятелни, тъй като няма събрани доказателства, че се цели пътуване в Шенген. В същото време, нормата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ предполага издаване на виза на лица, които са търговски представители, поради което само по себе си, това не е основание за отказ и всеки който отговаря на тези изисквания може да се възползва от тази облекчена процедура.

От посоченото следва, че представените доказателства от страна на жалбоподателя не поставят неясноти относно условията за престоя му в страната, точно напротив – ясно е заявена целта, като тези доказателства въобще не са обсъдени от административния орган, а същият въвежда допълнителни изисквания каквито няма в закона (предходно влизане) или превратно тълкува заявеното основание – не била ясно целта за пребиваване именно в България, при положение, че именно тук е регистрирано търговското представителство.

Съгласно чл. 21, т. 7 от Регламент (ЕО) №810/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009г. за създаване на Визов кодекс на Общността разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и

надеждността на направените от кандидата декларации, като съгласно чл. 21, т. 8 при разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.

В конкретния случай, въпреки че от жалбоподателят са представени всички изискуеми документи и същите не са обсъдени по същество, а са изведени необосновани изводи без такава допълнителна проверка да е извършена, в случай, че е имало съмнение относно заявената цел.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноси, каквото искане има направено. Съобразно представения списък на разноските се претендират такива в размер на 10 лв. държавна такса, 1000 лв. адвокатско възнаграждение, 500 лв. адвокатско възнаграждение за частното производство и 70 лв. държавна такса пред ВАС в това производство, които съдът намира, че следва да присъди изцяло, доколкото са налице доказателства за тяхното заплащане.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на В. Ю. Л., гражданин на Р. Федерация, роден на 19. 10. 1987 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България на първи секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в П. – Черна Гора, по заявление № 24000106 от 31. 05. 2024 г. **ОСЪЖДА** Министерството на външните работи на Република България да заплати на В. Ю. Л., гражданин на Р. Федерация, роден на 19. 10. 1987 г. направените по делото разноси в размер на 1580 (хиляда петстотин и осемдесет) лв.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - първи секретар, завеждащ консулска служба в посолството на Република България в П. – Черна Гора, за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: